

Ons verblijf van 17 dagen in Roemenië. (30 april t/m 16 mei)

Dag 1

Na een omslachtige reis met een tussenstop van 3,5 uur in Boekarest kwamen we eindelijk in Cluj-Napoca aan waar de zoon van ons guesthouse ons al op stond te wachten. (met Wizz-air vliegen vanaf Dortmund gaat veel sneller).

Gelukkig is de afstand vanaf het vliegveld naar het Holland huis maar 15 min. Eenmaal aangekomen in Holland-huis werden we spontaan verwelkomt door de familie die al een warme maaltijd klaar had staan.

Na heerlijk gegeten te hebben met de nodige huisgemaakte palinka en wijn konden we ons onderkomen gaan bezichtigen. Alles zag er keurig en verzorgd uit. Beneden een grote slaapkamer met badkamer met bad toilet en wasmachine (die je mag gebruiken). Boven 2 slaapkamer met badkamer met toilet.

Elke ochtend werd voor ons een ontbijt klaar gemaakt met elke keer een verrassing (gebakken ei, roerei een soort wafels enz.). Ook het avondeten was iedere keer anders, heerlijk vers en traditioneel Hongaars, Roemeens. Je kan zelf aangeven wat je wel en niet lust en daar wordt rekening mee gehouden. Zoals gebruikelijk met huisgemaakte wijn en Palinka.

We hadden van te voren gevraagd of er een mogelijkheid was een gids te huren, dit was geen probleem want de zoon des huizes is namelijk gids en weet echt alles over Roemenië (natuur, cultuur, de stand van de zon wat belangrijk is als je foto's wilt maken, je noemt het op en hij weet het).

Dag 2

We zijn op 1 mei naar het hart van Kolotaszeg, op de vlakte van Riszeg gegaan, ook wel de dronken berg genoemd omdat er in mei een zeldzaam plantje bloeit waar je naar zeggen dronken van de geur kunt worden.

Op 1 mei is er lente feest, alle lokale bevolking komt bij elkaar (vaak nog in klederdracht) om gezellig te dansen, zingen, eten en drinken.

We hebben daar voor het eerst Mici gegeten, dat zijn gebakken vleesrolletjes. Ook Kurtoskalacs hebben we daar geproefd, dat is echt traditioneel Roemeens gebak. Een soort deeg met suiker, gerold op een houten stok die ze later op het vuur afbakken. Heerlijk!!

Vanaf de vlakte van Riszeg kun je heerlijk wandelen.

Later in de middag zijn we naar Zsobok gegaan. Zsobok is een Roemeens dorpje waar voornamelijk van oorsprong Hongaren wonen. Alle borden in deze streek zijn tweetalig. Het dorpje is erg mooi om te zien met mooie oude huizen vol met houtsnijwerk en imposante toegangspoorten waar de Hongaarse Roemenen dol op zijn. Alles is beschilderd in vrolijke kleuren. Bij elk huis staat een bankje waar meestal de oudere dorpsgenoten heerlijk op zitten en nieuwsgierig zijn naar ieder die langs komt. Gelukkig kan onze gids alles vertalen en komen we zo veel te weten. We zijn meerdere malen uitgenodigd om binnen te komen waar we met volle verbazing de pronkkamers bewonderd hebben. De oudere generatie hebben allemaal een pronkkamer waar meubels staan, veelal druk beschilderd met bloemetje in felle kleuren die al eeuwen in de familie zijn. Verder hangt het er vol met beschilderde borden en geborduurde spulletjes. Erg druk om te zien maar dat maakt het ook weer leuk.

In de kasten hebben ze vaak hun traditionele klederdracht opgeborgen (per streek is die weer anders). Elke leeftijd heeft een eigen dracht. Hoe ouder de vrouwen worden hoe donkerder de kleding. (vaak zwart).

Dag 3

We hebben deze dag wat rondgereden en zijn uitgekomen in Baisoara. Onderweg hebben we onze ogen uitgekeken. Wat een prachtige natuur en oude dorpjes waar de tijd minstens honderd jaar stil gestaan heeft. Op het land werken de mensen nog met de hand soms geholpen door paardenkracht. Op de weg is het uitkijken want de wegen zitten vol gaten en je komt regelmatig Roemeens vervoersmiddel, paard en wagen tegen. (hoe romantisch voor ons om te zien!!).

Het plaatsje Baisoara is in de winter een ski-gebied met vakantiehuisjes en een mooi hotel. Als de sneeuw er weg is kun je er heerlijk wandelen.

Overall staan wandelroutes uitgestippeld. Trouwens overal in Roemenië staan de wandelroutes

duidelijk aangegeven.

Dag 4

Vandaag zijn we naar Torocko gegaan, hier komen voornamelijk Hongaarse toeristen. Het dorp is apart om te zien omdat het egale huizen zijn.

Het lijkt wel of vandaag iedereen weg is want je ziet er bijna niemand. In het midden van het plaatsje is een wasplaats waar iemand met de hand de was aan het doen is.

We vervolgen onze reis naar Torockosszentgyörgy waar op een berg een ruïne staat. We klimmen vol goede moed de berg op waar we worden beloond met een prachtig uitzicht.

Van de ruïne is niet veel meer overgebleven.

Eenmaal terug gewandeld hebben we heerlijk gegeten in Szerkelyrö Kuria, een prachtig pension waar je bediend wordt door dames in prachtige pakjes. Zie op de site: www.szekelykokuria.ro.

Weer valt ons op dat overal waar je komt de mensen ontzettend vriendelijk zijn.

Dag 5

Vandaag gaan onze rondreis beginnen, eigenlijk waren 3 nachten te kort en zullen we de volgende keer wat rustiger aan doen.

Onze eerste stop is in Valea Viilor, daar staat een weerkerk. Alles is goed bewaard gebleven en je mag er vrijuit rondwandelen. We hebben de kerk van binnen bekeken en de klokkentoren beklommen.

Het idee achter een weerkerk is dat wanneer er gevaar dreigde de mensen veilig waren achter de vestigingsmuren die om de kerk heen gebouwd zijn. Alles was er aanwezig, een school en slaapplekken in geval van nood. De muren zijn dik en voorzien van uitkijktorens en schietgaten.

Deze weerkerk staat niet beschreven in onze reisgids maar als je een goede wegenkaart koopt (bv. Erdely Transilvania Siebenburgen 1:400000) staan ze aangegeven.

Daarna vervolgen we onze reis naar Biertan, gesticht in 1224 en is één van de oudste Duitse nederzettingen in Transsylvanie. De prachtige mariakerk is een plaatje om te zien. Ook deze kerk kan je bezichtigen en zeker de moeite waard. Het houtsnijwerk is prachtig, de deuren bewerkt met bewerkelijke sloten.

Je moet voor deze kerk wel de tijd nemen want je kunt er uren door brengen. Het dorpje erom heen is ook de moeite waard en geeft je weer de kans de kerk op afstand te fotograferen.

Als je daar bent moet je zeker gaan eten bij complex Medieval Unglerus een restaurant uitgerust met meubels die vroeger in kastelen stonden. Alles is super-de-luxe en de prijs is voor ons erg betaalbaar. Leuk om gezien te hebben!!!

We gaan weer verder naar Sighisoara zeker één van de mooiste stadjes die we gezien hebben omdat je je binnen de stadsmuren het idee hebt terecht gekomen te zijn in een ver verleden. Alles is wel toeristisch maar prachtig om te zien. Tijdens ons verblijf werd er een film opgenomen over de boerenopstand, wat het uiterlijk een nog ouder aanzien gaf omdat iedereen verkleed was.

We gaan hier zeker nog eens terug om de oude straatjes te fotograferen. De klokkentoren van Sighisoara is één van de meeste gefotografeerde klokkentoren van Roemenië en werkelijk schitterend om te zien.

Onze overnachting was in Viscri.

Viscri is een oud dorpje waar alle huizen in originele staat gerestaureerd zijn. De huizen staan vol met oude meubels en je slaapt in een bedstede.

Erg grappig is dat achter de huizen de koeien en schapen gewoon op stal staan. Met het vallen van de avond komen ze van het land om zelf naar de stallen te wandelen. De melkboer rijdt nog met paard en wagen.

Het avondeten en ontbijt is in een omgebouwde stal. De bevolking leeft van de toeristen en houden de huizen pachtig bij. Volgens zeggen heeft iemand van het Engelse koningshuis daar een buitenhuis.

Vergeet de oude kerk niet te bekijken.

Als je van rust houdt moet je hier overnachten, deze plaats blijft ons zeker bij. Zonder onze gids Levente hadden we dit nooit gevonden want het staat bijna nergens beschreven.

Dag 6

Na een heerlijk ontbijt zijn we op weg gegaan naar het kasteel van Bran, wat vooral bekend staat als kasteel van Dracula. Ook Bran is een toeristisch stadje waar je natuurlijk alles kan kopen wat met

Dracula te maken heeft.

Het kasteel op zich is mooi om te zien, je mag zelfs binnen alles fotograferen. In 1377 komt het kasteel voor het eerst in de archieven voor Het bood onderdak aan douanebeambten die de grens bewaakten.

In 1495 heeft prins Vlad 111 (Dracula) er gewoond. Het kasteel staat nu te koop voor 60 miljoen euro. Als je in de buurt bent moet je er zeker gaan kijken want het verhaal op zich is al een bezichtiging waard en bij Roemenië hoort Dracula!!

Eigenlijk waren we nog van plan om voor de tweede keer Sighisoara te gaan bezoeken maar eenmaal onderweg kwamen we een restaurant tegen met een schitterend uitzicht op de bergen waar de toppen nog wit van de sneeuw waren.

We wisten dat we de volgende dag boven op die top zouden gaan wandelen dus konden we het niet laten om daar te gaan lunchen. Buiten eten was geen probleem en de ober stelde voor om zomaar wat klaar te maken en dat hebben we geweten pffff. We hebben nog nooit zoveel en zo lekker gegeten. We hadden er ook wat wijn bij besteld. Toen de rekening moest komen waren we erg benieuwd, dit moet zeker een vermogen kosten gezien de locatie en de hoeveelheid eten die we hadden. We waren €10,00 per persoon kwijt!! Echt een aanrader dus www.bellavistasighisoara.ro.

Ons doel van vandaag was Brasov, Levente had net buiten het stadje een 2 daagse overnachting geregeld.

Eerst hebben we nog even koffie gedronken bij het duurste ski-gebied van Roemenië: Poiana Brasov, hier komen de rijken van Roemenië veelal uit Boekarest om te skiën.

Later nog even een stop gemaakt bij de witte toren (swa Dacilor) die een prachtig uitzicht geeft op de stad Brasov. De stad zelf is een grote stad met een plein in het midden waar de bekende zwarte kerk op staat. We hebben de stad zelf niet lang bezocht omdat we anders niet genoeg tijd hadden om de natuurparken te bezoeken. Maar de volgende keer staat hij zeker op onze programma.

Op naar onze overnachting

Alles was perfect geregeld, we sliepen in een pension en onze gastvrouw had heerlijk gekookt (jammer dat we nog vol zaten van de lunch) ook hier weer met zelfgemaakte wijn en palinka. We missen dit thuis nog steeds bij ons eten :-).

Dag 7

Vroeg uit de veren want we gaan via een kabelbaan vanaf Busteni naar de top van de berg die op zo'n 2505 meter hoogte ligt en tot de hoogste bergen van de Karpaten behoren. We hadden ons al warm aangekleed want overal lag nog sneeuw. Het moet hier in de zomer ook prachtig zijn want het nationale park Bucegi is een beschermd natuurgebied.

Wat ook vreemd is zijn de rotsen die boven op de berg staan. De wind heeft in de loop der jaren er voor gezorgd dat ze grillige vormen aangenomen hebben.

De eerste rotsen die je tegen komt noemen ze de oude vrouwen en verder staat de Sfinx, die vanaf een bepaald punt echt op een Sfinx lijkt.

Ook hier kan je uren wandelen en zelfs overnachten. Ik denk dat het in de zomer één en al bloemenpracht is.

Helaas was voor ons wandelen een enorme opgave omdat de sneeuw aan het dooien was en je op sommige plaatsen tot je middel wegzakte.

Voor ons weer een reden om er nog eens terug te komen!!

Vanaf Busteni ging onze route naar Sinaia waar het Peles kasteel staat. Peles is niet zo oud maar prachtig om te zien. Als uiterlijke rijkdom een naam zou hebben zou het Peles heten.

Rondom het kasteel is er een enorme tuin waar je uren kunt wandelen. Wij hadden er voor gekozen wat meer te betalen zodat je een gedeeltelijke privé rondleiding kreeg en mijn man foto's mocht maken.

Je hebt dan alle tijd en rust om dit bizarre kasteel te bewonderen. Het kasteel was van koning Carol 1 die veel op reis was. Tijdens het bouwen van Peles vond hij dat er in de inrichting ervan van alle landen iets terug te zien moest zijn. Natuurlijk ontbraken de Delfsblauwe vazen ook niet.

Graag had ik hier mijn nacht door gebracht maar we moesten weer terug naar ons pension in Brasov.

Dag 8

Deze dag stond in het teken van de natuur.

Weer erg vroeg ons bed uit en afscheid nemen van onze lieve gastvrouw. We hebben deze keer een lange reis voor de boeg.

We zijn even gestopt bij Prejmer (prajmar) een weerkerk die gebouwd is in drie fasen van de 15e tot 18e eeuw. De eenvoudig Gotische kerk staat in het midden met daar omheen de oorspronkelijke 15e eeuwse vestiging muur, daar omheen de 17e eeuwse muur. In de binnen muur zijn totaal 272 kamers gevestigd waar de bevolking konden schuilen. We hebben maar even binnen kunnen kijken omdat de bewakers ons binnen lieten maar voor een echte bezichtiging hadden we nog een uur moeten wachten. Gelukkig hadden we nog wel even de tijd om foto's te maken. Wat een vriendelijke mensen zijn het toch!!!!

Onze naturreis kon beginnen.

Op www.eco-turism.ro kan je veel informatie vinden over natuurgebieden. Helaas in het Roemeens geschreven maar de landkaarten zijn er duidelijk.

De site moet nog worden vertaald.

Wij hebben als eerste Szt Ana meer bezocht. Szt Ana is een krater meer met daaromheen bossen. In de zomer moet het er erg druk zijn met Roemeense toeristen die er lekker kunnen varen of zonnen. Ook hier zijn natuurlijk vele wandelroutes. Gelukkig worden deze natuurgebieden schoongehouden. Onderweg naar dit meer kwamen we de beheerder tegen die ons wel een rondleiding door Mohos Lap wilde geven. We hebben eerst lekker gewandeld rond het meer om later de beheerder te gaan zoeken. Die had ons zo gevonden want zijn hond wandelde de hele reis vrolijk met ons mee. Onze gids Levente kon alles voor ons vertalen en zo kwamen we veel over dit gebied te weten. De beheerder vertelde dat grote delen van dit gebied in eigen beheer zijn en zo de mensen gewezen worden op hoe belangrijk het bijhouden en schoonhouden ervan is.

Mohos lap is echt bijzonder. Het is een moeras die gevormd is op water waar ooit lava op is gekomen. Op deze lava is in de loop der jaren begroeiing ontstaan. Het laag water wat eronder staat moet ongeveer 20 meter diep zijn. Een raar idee want je loopt als het ware op het water. Het pad is gemaakt van houten palen die in de grond staan maar wanneer je even je voet ernaast zet voel je de grond bewegen, net of je op een boot staat.

Verder komen hier planten en dieren voor die je bijna nergens anders in Roemenië ziet. Het valt ons op wat een enorme rust er hier heerst. Een fotogeniek stukje landschap.

Zo we hebben nog een aardige reis voor de boeg maar konden het niet laten nog even te stoppen in Korond. Dit is een pottenbakkersdorpje waar het echte traditionele aardewerk vandaan komt. Eigenlijk moet ieder Roemeen iets van Korond in huis hebben.

Later zien we langs de wegen vele male aardewerk te koop vanuit dit dorp.

Alles wordt nog met de hand gemaakt en afgebakken in oude ovens. Wat een werk maar wel mooi om te zien.

Om 9.30 kwamen we na een vermoeiende rit aan in Cluj.

Dag 9

Vandaag doen we het wat rustiger aan. We gaan met zijn allen naar de kloof van Turda. Eerst rijden we langs de kloof heen om een stukje de berg op te rijden. Na een flinke wandeling hadden we een prachtig uitzicht op de kloof. Als je wilde kon je ook de kloof van de andere kant beklimmen maar dat is vreselijk steil. Onderweg komen we allerlei wilde planten tegen die je hier in de winkel koopt. Helaas is onze kennis van planten niet zo groot en weten dan ook van de meeste de namen niet. Misschien handig voortaan een planten en dierengids mee te nemen.

Weer terug de berg af zijn we naar de kloof gereden waar het druk was met Roemeense eendagstoeristen.

Er stonden 3 tenten waar je patat met Mici kon halen of lekker een koud biertje.

De wandeling door de kloof van Turda duurt ongeveer zo'n 2 uur. Je moet namelijk de zelfde weg die je heen gaat weer terug. De weg gaat langs de bergwand en soms moet je klimmen en klauteren. In het midden van de kloof loopt een waterval waar je een paar keer met een loopbrug over heen gaat. Als je van wandelen houdt is het goed te doen en zeker de moeite waard. Op een bepaald moment kan je niet verder en zie je hoe enorm hoog de bergwand is. Sommige wagen een poging de wand te

beklimmen, dat kan ook onder begeleiding. Wij vervolgen onze weg weer terug met natuurlijk weer honderden nieuwe gemaakte foto's.

Dag 10

Vandaag was helaas de laatste dag dat mijn broer mee ging als chauffeur want meerijden is toch wat meer relaxed dan zelf rijden, plus dat je in Roemenie geen druppel mag drinken wanneer je achter het stuur kruipt. Dat niet drinken valt niet mee want ieder heeft een fles palina voor je klaar staan en ze vinden het reuze gezellig om gezamenlijk wat te drinken.

Vandaag zijn we naar Bologa gereden waar een oude nog steeds werkende watermolen staat. Deze molen wordt gebruikt om kleden te wassen. Er komt een enorme hoeveelheid water naar beneden in een houten vat, door dat het water uit het vat loopt ontstaat er een draaiende beweging. De draaiende beweging is eigenlijk hetzelfde wat een wasmachine doet, alleen is het werk erg zwaar want je moet de kleden met een pikhaak uit het water tillen. Een oude vrouw heeft de molen in beheer en hoopt dat de zoon het later gaat overnemen.

Je merkt steeds meer dat in de dorpen de huizen leeg staan. De jongeren hebben geen zin om boer te worden en hopen in de grote stad meer te verdienen. De huizen die zij erven worden leeg achter gelaten en vervallen helaas helemaal.

Wanneer je langs Huedin rijdt zie je hele andere huizen. Deze imposante huizen zijn van de rijke zigeuners. Het zijn enorme huizen met allerlei versieringen erop. Hoe meer blink en glimwerk hoe mooier ze het vinden. We zijn even gestopt om te gaan kijken maar de meeste huizen waren nog in aanbouw. Wel apart om te zien maar ik kan niet echt zeggen dat ik ze mooi vind.

Szentkiraly is wel een mooi dorp. Toen wij aankwamen was er net een begrafenis bezig. Een zwarte koets met paarden ervoor reed door de straat met een lange rij mensen lopend er achter aan. Uit respect maak je geen foto's maar het was wel bijzonder om te zien. Later toen we de kerk gingen bezichtigen zagen we dat alle vrolijke kleden die je overal in de kerken van Roemenië ziet vervangen waren door zwarte kleden. Alles was in het teken van rouw.

In Kzentkiraly is een soort museum waar oude folklore tentoongesteld staat. Je mag wat kleding passen wat weer leuk is voor een foto. Levente had voor ons hier een lunch geregeld. We kregen gevulde koolbladeren. Dit gerecht wordt meestal tijdens een bijzondere gelegenheid gegeten. We hadden dit al een keer in het Hollandshuis gekregen en vonden dit toen al erg lekker. Verder kon je als je wilde geborduurde kleden kopen wat boeken en natuurlijk palinka. Wat ons opviel was dat de mensen totaal niet aandringen en je lekker op je gemak laten kijken. Hoe anders in bv. Turkije waar je bijna niks beet durft te pakken zonder wat te kopen.

Als laatste stop hadden we Valzó, hier staat de oudste kerk van de regio. We konden de sleutel lenen en mochten alleen de kerk bezichtigen. Aan het plafond hangen een soort lampen gemaakt van aren. Je ziet dit niet zoveel meer omdat het ontzettend veel werk is ze te maken. Ik denk dat ze hier de brandveiligheid niet krijgen. We hebben de klokkentoren nog even beklommen maar hadden helaas niet zo mooi uitzicht omdat alles bedekt was met gaas voor de duiven.

Onderweg terug hebben we nog even een praatje gemaakt met één van de vele schapenherders die je nog steeds ziet in Roemenië. De man was erg blij een praatje te kunnen maken met ons want heel de dag tussen de schapen moet toch wel eenzaam zijn. Hij wilde graag iets te roken hebben, mijn man heeft hem een pakje shag gegeven zodat hij wat te doen had want hij kon namelijk geen shagjes draaien.

Na nog vele fotostops kwamen we eindelijk weer in Cluj aan.

Dag 11

Dit keer bleven we in Cluj waar we vanaf ons huis een taxi naar de stad genomen hebben. Cluj is een grote oude stad waar heel veel vergane glorie staat. Helaas kost het ontzettend veel geld deze gebouwen te restaureren. Wat erg verbazend is de elektrische bedrading, die hangt in grote rollen aan de palen. Dat er geen brand uitbreekt is een wonder.

Als je wilt kan je een hele dag in deze drukke stad door brengen. De drukte wordt met name veroorzaakt door de vele studenten en al het verkeer dat de stad moet doorkruisen, Wij vonden het persoonlijk wat te druk maar genoten wel van de vele mooie gebouwen die er te zien zijn. Één straatje valt erg op omdat er aan beide kanten exact de zelfde gebouwen staan. Het is net of je in spiegelbeeld kijkt.

We hebben heerlijk Italiaans gegeten in een restaurant die helemaal in style was.

Als je de drukte wilt ontsnappen kan je gaan wandelen in het park of de Botanische tuin. Je ziet ook veel jongeren romantisch langs het water wandelen. Wat ons opviel was dat er heel veel jonge mensen er erg netjes bijliepen, zelf in gala kleding. Later bleek dat er veel studenten geslaagd waren en dit met de familie en vrienden kwamen vieren. Ze vonden het hartstikke leuk dat wij foto's van ze wilde maken en riepen iedereen erbij om te poseren.

Dag 12

Helaas liet ook deze dag de zon ons in de steek. Deze periode kan het nog dikwijls regenen om daarna de zon weer te zien stalen, de temperatuur stijgt dan gelijk. Vaak zie je de buien al van verre aankomen, ze blijven soms achter de bergen hangen.

Deze dag weer een natuurtocht. We hadden dit keer de vader van Levente als gids. Tybor heeft al jaren contacten met vele Nederlanders en praat vol liefde over ze. Ook hij weet enorm veel over zijn land te vertellen, natuurlijk ook over de periode dat Ceausescu aan de macht was. Overal zie je de zogenaamde Ceausescu gebouwen en flats waar hij probeerde de bevolking te onderdrukken. De grote grijze gebouwen hebben iets spookachtig, staan leeg en kwijnen weg.

Waar gingen vandaag op weg naar Rachitele waar een mooie waterval is. De vertaling van deze waterval is bruidssluiert wat toepasselijk is omdat het er inderdaad op lijkt. De omgeving is prachtig, vol natuur maar wel moeilijk bereikbaar met een gewone wagen. Vlak bij de waterval is een klein pension waar je heerlijk in de vrije natuur kunt overnachten. Er is geen elektriciteit aanwezig maar dat maakt het des te leuker. Je kan hier dagen rondwandelen zonder iemand tegen te komen.

In het dorp kwam Tybor een bekende tegen met wie hij de hand schudde, later bleek het de vader van Bok te zijn, de vader van minister de president van Roemenië. Jammer dat we daar geen foto van hebben gemaakt want volgens Tybor zou niemand hem geloven dat hij Bok de hand geschut had.

Vanaf Rachitele naar Belis waar een groot stuwmeer is. Het meer is groot met een soort eilandje in het midden. De stuwmeer is erg indrukwekkend, er zijn er meerdere in Roemenië waarvan we er één later op de dag bezocht hebben. Eerst zijn we gaan eten in een restaurant aan de voet van het meer. We hadden een schitterend uitzicht, dit zou voor Nederlandse begrippen een toplocatie zijn. De regen verstoortte het idee om buiten te eten.

Terug naar huis hebben we Marisel bezocht. Marisel is één van de hoogst gelegen permanent bewoonbaar dorpje in het Alpengebied.

Het dorp ligt op zo'n 1200 meter hoogte aan de Somesu Cald kloof. De boerderijen liggen verdeeld over een groot plateau. De mensen leven er van veeteelt en het verwerken en verzagen van hout. We hebben de mensen daar het land zien bewerken, met een groepje waren ze daar aardappels aan het poten en alles natuurlijk nog met de hand. Ook kwamen er weer veel paard en wagens voorbij dit keer de kar gevuld met hout. Ieder die je tegen komt groet je vrolijk om eventueel een praatje te maken. Het leven voor de boeren in Roemenië is hard en zwaar maar ze hebben nog wel de rust in het leven die je bij ons vroeger ook in de dorpen zag. Zoals al eerder gezegd de tijd is er minstens honderd jaar stil blijven staan.

We hebben ons trouwens nergens onveilig gevoeld.

Dag 13

We hebben eerst in de ochtend genoten op het terras in het Holland huis. De zon scheen heerlijk en vonden dat we de rust wel verdiend hadden.

In de middag zijn we naar Szek gegaan. (ook wel sic genoemd). Het is een heel speciaal dorp waar je eerst onder een poort door rijdt waar je al verwelkomt wordt door de kleuren van Szek, zwart en rood. Deze kleuren hebben een betekenis, zwart het as en rood het vuur waar de boeren door weg gejaagd werden.

In Szek woont een Hollander die daar een oude dansschool heeft gekocht en deze school weer aan het opknappen is. De Scek heeft hun eigen muziek en dans en de mensen die daar wonen leren deze dansen op zo'n dansschool. Dit was ook gelijk een ontmoetingsplaats voor jonge lui om zo hun partner te vinden.

Helaas hebben wij de Hollander niet ontmoet omdat hij terug in eigen land was maar we hebben de school wel bekeken. Aan de buitenkant van het gebouw hing het er vol met de bekende danslaarzen. De gasten die er komen verblijven er meerdere dagen om zo het dansen van de Szec te leren. Ook hier werden we weer binnen gevraagd om een toonkamer te bekijken deze was weer anders met name doordat de kleuren zo bijzonder zijn.

Dag 14

Onze vakantie zit er bijna weer op maar we moeten nog wel Torda zien. We hebben deze naam al meerdere keren onderweg gezien maar waren nog niet gestopt om de zoutmijn te bekijken. In Torda komen veel groepen met kinderen omdat het zout in de lucht die constant zo'n 12 graden is een helende werking heeft met name voor mensen met astma.

Als je de mijn binnen gaat heb je een gang van minstens 1 kilometer. De gang werd vroeger gebruikt om de karretjes met zout naar buiten te rijden. Al lopend door de gang merk je niet dat je naar beneden loopt, wel merk je dat het steeds kouder begint te worden. (goed aankleden dus, ook in de zomer is het hier koud). De muren van de gang spiegelen alsof er een plasticlaag overheen geplakt is. Overal zie je de zoutkristallen zitten.

Wanneer je in het midden van de mijn zit moet je door een deur, als je die niet neemt loopt je namelijk de andere kant de mijn weer uit want er zijn 2 ingangen.

Als je éénmaal de deur door bent weet je niet wat je ziet!!!! Wat een enorme ruimte. Je kan met een panorama lift naar beneden waar er van alles te doen is, zelfs een bowlingbaan en bootjes die over het water varen ook een reuzenrad ontbrak er niet. Echt ongelooflijk, we waren sprakeloos. Je had het idee op een strand terecht gekomen te zijn met wit zand inplaats van zout. Ik denk dat de mijn minstens 90 meter hoog of diep was. we konden bijna niet geloven dat deze mijn met de hand is afgegraven. De sporen van het afgraven zijn nog goed te zien en de zoutkristallen geven een sprookjesachtige sfeer. Na een tijdje rondgewandeld te hebben merk je dat het zoutgehalte in de lucht zijn werking gaat doen en je heerlijk vrij kunt ademen. Als je wilt hoef je de lift niet te gebruiken en kan je gewoon de trappen nemen die vroeger ook gebruikt werden, het is wel een aardige klim. Onderweg kom je nog een kapelletje tegen die vroeger door de mijnwerkers werd gebruikt. Torda is echt de moeite waard!

Na de lunch zijn we nog naar de Aries valee geweest. Onderweg zagen we bij een bar verschillende paarden met wagens staan. Dit was een ontmoetingsplaats voor de zigeuners die op de markt hun spullen verkocht hadden en hier hun winst waarschijnlijk weer aan het verdrinken waren. Het was prachtig om te zien en we konden het niet laten om hier foto's van te maken. De zigeuners hadden de grootste lol en sommige lagen hun roes uit te slapen in hun kar.

De weg terug naar Cluj verliep weer moeizaam omdat er natuurlijk om de haverklap fotostops gemaakt moest worden. Roemenië is dan ook voor iedere fotograaf een uniek stukje land.

Dag 15

Het rijden in Roemenië begint te wennen. Het grappige is dat je continu wordt gewaarschuwd als er ergens een verkeerscontrole is. In het begin dacht ik steeds dat ik iets fout deed maar ze seinen met hun lichten wanneer je te snel rijdt.

Vandaag gingen we naar Kalotaszeg een allerliefst dorpje waar de mensen weer uitermate vriendelijk waren. Je ziet in dit dorp veel hooibergen die op een kunstige manier opgestapeld zijn in het midden versterkt met een stok. Deze hooibergen zijn typerend voor Roemenië. De meeste mensen die je tegenkomt wil je op portret vastleggen omdat ze vaak van die doorleefde gezichten hebben. Als je de foto laat zien geven ze gelijk hun adres zodat je ze na thuiskomst op kunt sturen.

Verderop kwamen we in het dorp Dumbrava aan. waar we kennis kregen aan een boer. Deze boer was zo enorm trots op al zijn bezittingen dat alles van stal gehaald werd voor een foto. De paarden uit de stallen, kleine biggetjes, een puppy en kuikentjes werden tevoorschijn getoverd, het kon niet op. Als klapstuk een werkende waterput waar het water natuurlijk van geproefd moest worden. Het leek wel een decor van een filmset.

Tijdens onze bewondering van dit alles moest je voortdurend om je heen kijken om niet omver gelopen te worden door de paarden die vrolijk over het erf aan het rennen waren.

Natuurlijk moesten we ook dit keer binnen komen om een glaasje palinka te drinken. De boer haalde een enorme fles te voorschijn, ook dit met een groots gebaar :-)) en schonk voortdurend de glazen vol. De boer en zijn vrouw woonde en sliepen in een kleine kamer maar had zoals ieder een achterkamer vol met mooie spullen.

De boerin toonde vol trots de mooie kleding met een haarkap waar dagen werk in gezeten moest hebben. Deze kap stond keurig opgeborgen in een daarvoor beschilderd kastje.

Ik heb de kleding moeten aanpassen en ik sta op de foto als een soort bruidje.

Het was een onvergetelijke dag met onvergetelijke mensen.

Dag 16

Onze echte laatste dag om nog wat van het land te zien.

Levente had iets leuks bedacht om onze vakantie af te sluiten. Hij had een boer bereid gevonden ons in een kar achter een traktor de berg op te rijden. Eigenlijk was het de bedoeling met paard en wagen te gaan maar het weer liet dit niet toe omdat de wegen onbegaanbaar waren door de regen. Zelfs met een tractor was het een bijna onmogelijke klus.

Ten oosten van Rimentea ligt de inosante rots Piatra Secuiului ook wel de Szekler-rots genoemd dit was onze uiteindelijk doel. Na een rit van zeker een uur hobbelen en het ontwijken van kluiten en laag overkomende takken kwamen we op een veld aan waar we verder moesten gaan lopen. De boer had ook een vriend meegenomen die jager in het gebied was en daar uitstekend de weg kende. Het was een flink stuk klimmen om de top van de rots te bereiken en hadden het al bijna opgegeven omdat er donkere wolken aankwamen.

Éénmaal op de top aangekomen werden we beloond met een prachtig uitzicht. Helaas hadden we niet zoveel tijd om in alle rust van het uitzicht te genieten omdat de donkere wolken toch wel erg snel dichtbij kwamen en wij ook nog terug moesten wandelen. In de kar terug naar het dorp begon het te gieten en kwamen we na een uur als een stel verzopen katten aan. We hebben vreselijk gelachen en waren bont en blauw door het gehobbelen en geschut van de kar maar hadden dit voor geen goud willen missen.

De boerin had een heerlijke maaltijd klaar gemaakt en alle mooie borden en glazen werden uit de kast gehaald om maar zo gastvrij mogelijk te zijn.

De laatste avond hebben we samen met ons gastgezin afgesloten met een diner in Cluj-Napoca. Het Italiaanse restaurant waar we eerder die week zo lekker gegeten hadden.

Dag 17

'S morgens vroeg op weg naar het vliegveld. Helaas hadden we ook dit keer geen rechtstreekse vlucht maar een tussenlanding in Boekarest. De volgende keer vliegen we vanaf Dortmund.

Na een innig afscheid van ons inmiddels Roemeense vrienden was dit helaas het einde van onze reis.

We raden iedereen aan dit land eens te bezoeken

Je kunt wel zeggen dat Roemenië een land is met enorm veel diversiteit!

Trudy van Krimpen